

BŁAZGOŃ (1) *sb m*

N sg błazg(o)ń.

Sł stp brak, Cn: blazgoń, Linde XVIII w.: blazgon.

Człowiek opowiadający sprośne dowcipy, plugawiec; obscoenus Calag; morologus, opicus, spurcidicus

Cn: Plugawiec. Błazgoń. Przekłásnik. Obscoenus. Calag 379a.

Synonimy: plugawiec, przekłásnik.

KN